

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار ۲۸- شهریور ۱۳۹۲

جایگاه فرهنگ در حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی جهت دستیابی به توسعه پایدار در ایران

حمید حیدری مکرر^۱، زهرا محبی^۲

^۱استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه زابل، Hamidheidary1341@gmail.com

^۲*دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه زابل، Zmohebbi25@yahoo.com

چکیده

اگر توسعه پایدار را رویکردی بدانیم که بر اساس برنامه‌ای تدوین می‌شود تا به اهداف مورد نظرش دست یابد، در این روند دو عامل اصلی ایفای نقش می‌کنند: یکی انسان است که می‌خواهد برنامه را اجرا کند و دیگری علمی که باید بر اساس آن عمل شود. بنابراین، برای وصول به توسعه پایدار، اولین شرط؛ وجود انسان‌های پایدار است که بر اساس علم پایدار برنامه‌ریزی و عمل کنند. در این میان بسط فرهنگ زیست محیطی در میان اقشار مختلف از جمله دغدغه‌های اصلی محسوب می‌شود. حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی دارای اهمیت فوق‌العاده‌ای می‌باشد. امروزه محیط زیست مناطق مختلف کشورمان به علت استفاده از سموم و کودهای شیمیایی، قطع درختان و تخریب جنگل‌ها، رها کردن زباله‌ها در محیط و نبود مراکز دفن زباله و ... با تهدیداتی از جمله انقراض گونه‌های گیاهی و جانوری، فرسایش خاک، افزایش آلودگی زیست محیطی، تخریب مناطق حفاظت شده و ... مواجه‌اند و از آنجا که انسان به محیط زیست نیاز دارد و نیازهای اولیه و اساسی خود را از آن به دست می‌آورد لازم است به نتیجه عملکرد خود آگاه باشد و این آگاهی را برای برنامه‌ریزی و مدیریت خردمندانه به منظور حفاظت از منابع طبیعی و محیط زیست به کار بندد. یکی از مقاصد کلی جهت حفظ منابع و به طور کلی محیط زیست در برابر تخریب و از بین رفتن توجه به فرهنگ است. شاید انسان هیچ وقت مثل امروز به فکر جبران خساراتی که به محیط زیست و سیاره زمین وارد ساخته و همچنین حفاظت و مراقبت از منابع طبیعی و حیات موجود بر روی این کره خاکی نیفتاده باشد. بنابراین در این مقاله به ارزیابی موارد مرتبط با توسعه پایدار، محیط زیست و همچنین فرهنگ استفاده از آن پرداخته می‌شود. از آنجایی که هدف، بررسی نقش فرهنگ در حفاظت از محیط‌زیست و منابع طبیعی در توسعه پایدار می‌باشد از روش توصیفی استفاده گردیده است.

کلمات کلیدی: فرهنگ، محیط زیست، منابع طبیعی، توسعه پایدار.

مقدمه